

 DINSDAG 25 FEBRUARI 2020 - OPINIES

Een klein beetje Rio aan de Dender, graag

Aalst moet zich carnavalesk omscholen, schrijft Didier Vanderslycke. Het kan misschien inspiratie putten uit een tripje naar Brazilië.

DIDIER VANDERSLYCKE

Coördinator Orbit vzw, die rond diversiteit en migratie werkt

‘Deftig en aangenaam vermaak’, dat was het uitgangspunt toen de Kavalkade zich in 1923 ontpopte tot de eerste carnavalsstoet in Aalst. Het ‘deftige’ en ‘aangename’ van toen mag dan wat belegen klinken, maar er was een grens. De vooravond van de vasten mocht geanimeerd zijn, maar moest het volk verheffen. Alle bewoners van de stad en sympathisanten moeten ervan kunnen genieten.

Je zou kunnen denken dat elk stadsbestuur na 1923 de grens van vermaak beter in het oog zou houden. De misdaden van de slavernij, het structurele racisme, de propaganda voor en tijdens het nazitijdperk, het zijn geen details. Ook de creatie van de mensenrechten als reëliek daarop is een historisch feit waarmee elke bestuurder of organisator rekening dient te houden. Gesubsidieerde (sociaal)culturele organisaties moeten sinds decennia het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens onderschrijven. Daar geen rekening mee houden, is niet alleen een historische, maar ook onaanvaardbare denkfout.

Een seconde

‘Alles kan en alles moet kunnen in Aalst’, dat hebben we zo vaak gelezen de voorbije maanden. Het verweer tegen Unesco was dat niemand zo goed als de Aalstenaar kon begrijpen wat Aalst carnaval echt is. In het verweer tegen de kritiek van de Joodse organisaties na de stoet van 2019, leek het wel alsof de vrije meningsuiting in Aalst grenzeloos mocht zijn. Wie daar niet tegen kon, moest maar elders carnaval gaan vieren.

| Veel Aalstenaren willen een carnaval dat niet blind blijft voor de gevolgen van stereotypering

Betreurenswaardig werd het toen burgemeester Christoph D’Haese (N-VA) in *De afspraak* zei dat alles moest kunnen, behalve ‘lachen met de gevolgen van de Bende van Nijvel’. Toen die uitspraak viel, was er een seconde aansluiting bij het ‘deftig en aangenaam vermaak’ van 1923. Een seconde. Want ondertussen gingen de stereotiepe neuzen, hoedjes en zo meer vlot over de toonbanken. De markt won het nog maar eens van de ethiek. Eventuele slachtoffers, vooroordelen, vijandsbeelden en polarisatie bleken niet van tel.

Het resultaat zagen we afgelopen zondag. Inwoners en bezoekers werden getraakteerd op nog meer antisemitisme en racisme. Pijnlijk voor de slachtoffers, triest voor toeschouwers en beschamend voor de burgemeester, die zijn strategie ziet omslaan in slechte reclame voor de keizerlijke stad.

Het is het moment om Aalst te vragen zich carnavalesk om te scholen. Er zijn veel burgers die graag uit de impasse willen geraken, die op een nieuwe manier willen aansluiten bij de tradities, met de inzichten en de bewoners van vandaag. Zij willen een carnaval dat niet blind blijft voor de gevoeligheden en de gevolgen van stereotypering die alleen de machtigen dienen.

Een nieuw carnavalsproject komt er niet alleen door een dialoog tussen Joodse organisaties en carnavalisten. Ook niet door ‘een mening’ van het stadsbestuur. Gun de stad een omscholingsproces door bijvoorbeeld toe te treden tot de Coalitie van Europese Steden tegen Racisme (ECCAR), een netwerk van steden die ervaringen uitwisselen.

Sambaschool

Steden die zich kandidaat stellen, doorlopen een procedure die toelaat het lokale beleid rond de aanpak van racisme op punt te zetten. Ze moeten onder meer een tienpuntenactieplan opstellen dat aantoont welke inspanningen ze leveren in de strijd tegen racisme. Ze gaan bijvoorbeeld verbintenissen aan over het onderwijs, huisvesting of culturele activiteiten. Zestien Belgische steden, waaronder Leuven en Gent, hebben dat proces al doorlopen. Wij helpen graag als ook Aalst daarvoor kiest.

En kijk ondertussen eens naar carnavalscollega's in het buitenland. Een tip: Mangueira, één van de oudste en bekendste sambascholen in Rio de Janeiro, kiest al jaren resoluut voor thema's rond sociale gelijkheid en rechtvaardigheid, tegen racisme en discriminatie van minderheidsgroepen. Ze zingt over verdrukten en verdrukken in de stad en in het land. Ze toont alternatieve verhalen en pleit tegen vooroordelen. Empathie en delen zijn er sleutelwoorden. Dat moet ook kunnen in Aalst.

LEES MEER

VANDAAG | Diplomaten in New York slachtoffer van Aalst Carnaval
(https://www.standaard.be/cnt/dmf20200224_04863589)

VANDAAG | 'Voor de stoet van volgend jaar ligt veel werk op de plank'
(https://www.standaard.be/cnt/dmf20200224_04863590)

GISTEREN | Drie lessen uit Aalst Carnaval (https://www.standaard.be/cnt/dmf20200223_04862020)

GISTEREN | 'Mier is Aalsters voor muur' (https://www.standaard.be/cnt/dmf20200223_04862002)

22/02/2020 | Aalst, de koppige plezante nonkel
(https://www.standaard.be/cnt/dmf20200221_04859731)

daard.be/extra/static/c